

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2632

гр. София, 20.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 163 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Г. КОЮВА

като разглежда докладваното от МАРИЯ Г. КОЮВА Гражданско дело № 20221110157323 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.140 и следващи от ГПК по насрочване за разглеждане в открито съдебно заседание/о.с.з./

Производството по делото е образувано по подадена в съда искова молба /ИМ/ от ищец от А. Д. В., ЕГН *****, ***, чрез пълномощника му и съдебен адресат адв.Г. Н.А., САК, със съдебен адрес ***, срещу ответник Д.З. АД, ЕИК ***, с адрес ***, чрез процесуалния представител по пълномощие юрисконсулт В.Т., с предявен иск с правно основание чл.343, ал.1 във вр.чл.385, чл.386 и чл.387 КЗ и чл.86 ЗЗД.

Съдът след като се запозна със съдържанието на ИМ и отговора на ответника, подаден в законовия срок с вх.№ 289531/23.12.2022г./чрез куриерска пратка/, и направените от страните искания намира, че следва да премине към разглеждане на делото в о.с.з. с насрочване.

Съдът следва да се произнесе и по направените доказателствени искания от страните.

Съдът следва да изиска служебно справка от ОС-Плевен дали ищеца се е водил на работа при тях след 15.9.2020г. до дата на получаване на писмото от СРС, дали е работел само като призовкар или и на друга длъжност, дали е прекратено трудовото правоотношение/ТПО/ с ищеца и считано от коя дата, както и на какво основание е прекратено ТПО/ако е прекратено/.

Предвид изложеното и на основание чл.140 ГПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА разглеждане на производството по делото в открито съдебно заседание/о.с.з./, което ще се проведе **на 10.3.2023г. от 11,45 часа**, за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи и **препис от настоящото определение, като на ищеца се връчи и препис от отговора на ответника.**

НАМИРА исковата молба с която е сезиран за редовна, а предявените с нея искове за

допустими.

ИЗГОТВЯ ПРОЕКТ НА ДОКЛАД по делото, съгласно който:

ИЩЕЦЪТ предявява иск, като моли съдът да постанови решение, с което ДА ОСЪДИ ответника ДА ЗАПЛАТИ на ищеца СЛЕДНАТА СУМА - **8564,80 лева**, представляваща обезщетение за трайна загуба на работоспособност, вследствие на заболяване-злокачествено новообразование на бъбрека, с изключение на бъбречното легенче, по силата на сключена Групова застраховка „Злополука и Заболяване“ съгласно договор за обществена поръчка № ВСС-14770/6.11.2017г., регистриран с № 0121170126000822, с период на застрахователно покритие от 1.1.2018г. до 31.12.2020г., ведно със законната лихва за забава от датата на предявяване на настоящия иск в съда-21.10.2022г. до изплащане на вземането.

В исковата си молба ищецът твърди, че в качеството си на съдебен служител е бил застрахован по групова застраховка „Злополука и Заболяване“, сключена с „Д.З.“ АД, съгласно договор за обществена поръчка /ОП/ № ВСС-14770/06Л 1.2017г., с период на застрахователно покритие от 1.1.2018 г. до 31.12.2020г. , като на 15.9.2020г. е диагностициран със заболяване - злокачествено новообразование на бъбрека, с изключение на бъбречното легенче, вследствие на което на 24.9.2020г. претърпява оперативна интервенция - нефректомия вдясно и надбъбречната жлеза вдясно. Същата година са му открити метастази в черен дроб, заради които претърпява допълнителни медицински интервенции и лечение, както и метастази в бял дроб. След отстраняването на бъбрека е подложен на силна противотуморна терапия с множество странични ефекти. В резултат на заболяването, от деня на диагностицирането му - 15.09.2020г. до настоящия момент ищецът твърди, че не е в състояние да извършва трудова дейност с цел получаване на доход, т.е. той е трайно неработоспособен, което е установено с експертно решение на ТЕЛК № 1236 от 148/21.9.2021г., влязло в сила на 26.10.2021г. Съгласно решението, той е със 100% загуба на работоспособност, пожизнено. Твърди, че решението на ТЕЛК е издадено след изтичане на периода на застрахователното покритие по договор № ВСС-14770/6.11.2017 г., но съгласно договора, застрахователят е длъжен да изплати обезщетение за трайна загуба на работоспособност на застрахованото лице настъпила в срока на действие на договора и установена с експертно решение на ТЕЛК независимо от датата на издаване на решението. Твърди се, че обезщетението, полагащо се на ищеца е 12000 лв., тъй като лимитът на застрахователната сума е 12000 лв., а процентът загуба на работоспособност - 100%, като от тази сума следва да се удържат изплатените обезщетения и суми за временна загуба на трудоспособност, дневни пари за болничен престой и медицински разходи, породени от заболяването, които в конкретния случай са на стойност 3435,20лв.

Ищецът е отправил към ответника писмено искане за плащане на обезщетение за трайна загуба на работоспособност в размер от 8564,80 лв. на 3.10.2022г. На 17.10.2022г. е получил писмен отказ за плащане.

Ищецът намира отказа за неоснователен, поради което претендира 8564,80 лева като дължимо застрахователно обезщетение от ответника, заедно с лихва за забава считано от 21.10.2022г./дата на предявяване на иска/ до окончателното заплащане на дължимата сума.

ОТВЕТНИКЪТ в рамките на законоустановения срок по чл.131 ГПК, оспорва предявения от ищеца иск по основание и размер.

Не се оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по Групова застраховка „Злополука и Заболяване“ по Договор за обществена поръчка № ВСС-14770/6.11.2017г., сключен между Висшият съдебен съвет, като възложител и Д.З. АД, като

застраховател, предоставящо договореното покритие за периода от 1.1.2018г. до 31.12.2020г., за посочените в договора лица, както и, че ищецът попада сред застрахованите лица.

Не се оспорва валидността на договорените Общи условия към застраховката и договора за ОП.

Оспорва се моментът на настъпването на трайната загуба на работоспособност и дължимостта на застрахователно обезщетение.

Ответникът твърди, че съгласно Общите условия по застраховка „Злополука и заболяване“, диагностицирането на заболяването за първи път, довело до трайната загуба на работоспособност и началото на трайната загуба на работоспособност, следва да са в периода на застрахователното покритие по договора. Съгласно от договор № ВСС-14770/6.11.2017г., застрахователят е длъжен да изплати обезщетение за трайно намалена работоспособност /ТНР/ на застрахованото лице, настъпила в срока на договора и установена с експертно решение /ЕР/ на ТЕЛК, НЕЛК или ЗМК, като в случая ТНР е установена с ЕР на ТЕЛК № 1236/21.9.2021г., което е издадено извън срока на Договора за застраховка и в него е посочена, като начална дата на инвалидизацията 16.9.2021г., която също е извън срока на Договора за застраховка.

Твърди, че ищецът е имал възможност да обжалва ЕР в частта посочващата началната дата на трайната загуба на работоспособност, но тъй като не е сторил това, констатациите във влязлото в сила Решението на ТЕЛК, включително и по отношение на началната дата на настъпване на инвалидизацията, следва да са обвързващи.

По отношение на исканите от ищеца СМЕ и допускане на свидетел, се оспорва, че ще се доказват факти, които подлежат на доказване само и единствено с официални документи, поради което не следва да бъдат допускани от съда.

Оспорва се претенцията за лихва като неоснователна, поради неоснователност на главния иск.

СЪДЪТ ПРИЕМА, че предявеният иск намира правното си основание в чл.343, ал.1 във вр.чл.385, чл.386 и чл.387 КЗ и чл.86 ЗЗД.

БЕЗСПОРНО е между страните наличието на валидно застрахователно правоотношение по Групова застраховка „Злополука и Заболяване“ по Договор за обществена поръчка № ВСС-14770/6.11.2017г., сключен между Висшият съдебен съвет, като възложител и Д.З. АД, като застраховател, предоставящо договореното покритие за периода от 1.1.2018г. до 31.12.2020г., за посочените в договора лица, както и, че ищецът попада сред застрахованите лица, заболяването на ищеца довело до явяване пред ТЕЛК и издаване на ЕР на ТЕЛК № 1236/21.9.2021г. с което е призната трайна неработоспособност на ищеца 100 %, като ЕР е влязло в сила на 26.10.2021г.

СПОРНИТЕ ФАКТИ между страните са – моментът на настъпването на трайната загуба на работоспособност, както и дали се дължи застрахователно обезщетение надхвърлящо платеното.

ПО ОТНОШЕНИЕ на подлежащите на доказване факти доказателствената тежест се разпределя по следния начин - всяка една страна е длъжна да установи и докаже фактите, на които основава своите твърдения или възражения, респективно от които черпи положителни за себе си права:

ИЩЕЦЪТ следва да докаже – всичко изложено в ИМ, без фактите, които са безспорни между страните, т.е. без фактите изложени в ИМ и неоспорени от ответника.

ОТВЕТНИКЪТ следва да докаже - своите положителни твърдения и възражения, наведени с отговора.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото представените писмени такива от ищеца с ИМ както следва - 1/ Застрахователен договор № ВСС-14770/6.11.2017г./л.6-17/; 2/ Удостоверение № 4798/21.9.2022г. на ОС-Плевен/л.18/; 3/ Експертно решение на ТЕЛК № 1236 от 148/21.9.2021г./л.19/; 4/ Медицинска документация във връзка със заболяването: Ехография от 15.9.2020г./л.20/, КТ изследване от 15.9.2020г. /л.21/, Епикриза от 28.9.2020г. от УСБАЛО - Клиника по урология /л.22/, ПЕТ/КТ изследване от 19.11.2020г./л.23-24/, ПЕТ/КТ изследване от 18.3.2021г. /л.25/, Епикриза от 2.4.2021г. от УСБАЛО - Клиника по лъчелечение /л.27/, Епикриза от 27.10.2021г. от УМБАЛ „Д-р Г.Странски“ - Плевен, Клиника по нефрология и диализа /л.28-29/, Епикриза от 3.12.2021г. от МБАЛ „Сърце и мозък“-Плевен, Клиника по хирургия /л.30-32/, Епикриза от 23.7.2022г. от УМБАЛ “Д-р Г.Странски“-Плевен, Онкологичен център /л.33-34/, 14 броя амбулаторни листове/л.35-48; 5/ Искане за плащане на застрахователно обезщетение вх. № 310B024598/3.10.2022г./л.49/; 6/ Отказ за плащане на застрахователно обезщетение изх. № 310009452/17.10.2022г./л.50/; 7/ Удостоверение за банкова сметка/л.51/.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за назначаване на **съдебно-медицинска експертиза/СМЕ/** с поставените задачи в ИМ, поради неотносимост към предмета на спора, с оглед искането за застрахователно обезщетение, и поради издадени официални документи, чиито констатации не могат да се оборват чрез експертиза.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за допускане до разпит в о.с.з. на свидетел в **режим на довеждане**, поради неотносимост на въпросите и предвид забраната на чл.164, ал.1, т.2 ГПК.

ДА СЕ ИЗПРАТИ писмо със запитване до Председател на ОС-Плевен дали ищеца А. Д. В., ЕГН *****, се е водил на работа при тях след 15.9.2020г. до дата на получаване на писмото от СРС, дали е работел само като призовкар или и на друга длъжност, дали е прекратено трудовото правоотношение/ТПО/ с ищеца и считано от коя дата, както и на какво основание е прекратено ТПО/ако е прекратено/, като информацията да се изпрати на СРС преди дата на о.с.з. по възможност на и-мейл.

УКАЗВА на страните, че могат да изразят становище по дадените указания в първото по делото съдебно заседание.

УКАЗВА на страните, че най-късно в първото съдебно заседание следва да уточнят възраженията си и да изчерпят доказателствените си искания, както и да ангажират

доказателства, след което губят тази възможност.

УКАЗВА на ответника, че след подаден отговор по реда на чл.131 ГПК губи възможността поради преклузия да прави възражения в 1-то по делото о.с.з., които е могъл да наведе в отговора си.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който е съобщен по делото или на който веднъж са им връчени съобщения, са длъжни да уведомят съда за новите си адреси. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната на основание чл.40 и чл.41 ГПК. Когато разпоредбата на чл.40 и чл.41 ГПК не се спази от страните, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за редовно връчени.

УКАЗВА на ищеца, че ако не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, при поискване от страна на ответника съдът може да постанови неприсъствено решение срещу него, на основание чл.238, ал.2 ГПК или да прекрати производството.

ПРИКАНВА страните към спогодба, като им указва, че това е най-ефективният и бърз начин за разрешаване на възникналия спор помежду им и има преимущество пред спорното производство, при спогодба заплатената такса се връща наполовина на ищцовата страна.

УКАЗВА на страните, че към СРС е създаден и действа ЦЕНТЪР ПО МЕДИАЦИЯ, който е разположен на ет.2, стая 204 в сградата с адрес гр.София, бул. „Цар Борис III“ №54. Медиацията е лесен и достъпен /безплатен/ алтернативен метод за решаване на правни спорове и за постигане на взаимно изгодно споразумение, в рамките на съдебното производство, като процедурата е неформална и поверителна. В случай, че страните желаят постигане на резултат, който зависи изцяло от интересите им и пести време и средства, може да се обърнат към служителя по медиация към СРС на тел. 02/8955423, който ще им помогне при избора на медиатор от списъка на медиаторите, както и ще им осигури ползването на Центъра по медиация в удобно за страните и за медиатора време.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не може да се обжалва.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните ведно с призовката за о.с.з., като на ответника по електронен път!

ДА СЕ ИЗПРАТИ служебно писмо със запитване до Председател на ОС–Плевен със съдържанието по-горе, по електронен път на и-мейл.

Съдия при Софийски районен съд: _____